

АЛЕН БЕШИЋ, рођен 1975. у Бихаћу, БиХ. Пише поезију, књижевну критику и есеје, преводи с енглеског (Џин Рис, Џамејка Кинкејд, Ени Пру, Џојс Керол Оутс, Божидар Језерник, Џон Фаулс, Кетрин Бејкер, Џон Ралстон Сол, Брус Четвин, Тони Холанд, Дерек Волкот, Теџу Кол итд.). Књиге песама: *У филиџрану рез*, 1998; *Начин дима*, 2004; *Голо срце*, 2012; *Хроника сийница* (избор), 2014. Књиге есеја и критика: *Лавиринтши чийања*, 2006; *Нејоновољиви образац*, 2012.

ЗДЕНКА ВАЛЕНТ БЕЛИЋ, рођена 1975. у Бачкој Паланци. Завршила Словачки језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Тренутно је докторандкиња на Катедри естетике Универзитета Коменског у Братислави. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику и преводи са словачког и чешког језика. Објављене књиге: *Ейтеризација: ван контекста / Éterizácia: mimo kontextu*, 2018; *Patätník rodiny Perlenschlipovej*, 2019. Приредила више књига.

РАДМИЛА ГИКИЋ ПЕТРОВИЋ, рођена 1951. у Врбасу. Пише прозу и есеје. Објављене књиге: *Ойворийе Јеленине йрозоре*, 1978; *Намасйе, Индијо*, 1984; *У Фруцкој ѓори 1854*, 1985; *Милица–Вук–Мина*, 1987; *Разѓовори о Индији*, 1989; *Прејиска Милице Сйојадиновић Срйкиње са савременицима*, 1991; *Искусйва йрозе – разѓовори са йрозним йисцима*, 1993; *Токови савремене йрозе – разѓовори са йрозним йисцима*, 2002; *У йојрази за ѓлавним јунаком*, 2003; *Срйкињин круѓ кредом*, 2006; *Библиоѓрафија радова о Милице Сйојадиновић Срйкињи*, 2007; *Ликови у Дневнику Анке Обреновић*, 2007; *Дневник Анке Обреновић*, 2007; *Живој и књижевно дело Милице Сйојадиновић Срйкиње*, 2010; *Сйара йрича*, 2013; *Кореја, post scriptum*, 2014; *А ѓде је Чехов? Разѓовори о йрози*, 2015; *Вијејинам и девей змајева*, 2016; *Крйишка йамћења*, 2017. Приредила више књига.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лейойиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друѓо лице*, 1998; *Ойий*, 2004; *Руб*, 2010. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку сйиха*, 1978;

*Слађање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – оџледи о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошка Пејировића*, 1998; *Оџледи о Вељуку Пејировићу*, 2000; *Главни посао*, 2002; *Профили и ситуације*, 2004; *Размена дарова – оџледи и записи о савременом српском јесништву*, 2006; *Савременост и наслеђе*, 2006; *Критичке разџледнице*, 2008; *Трагања и сведочења*, 2011; *Оџледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродства и раздаљине – оџледи и дневнички записи*, 2014; *Осмајтрачница – књижевне и ојџиће теме*, 2016. Приредио више књига српских писаца.

СОФИ ДАНИЈЕЛ (SOPHIE DANIEL), рођена у Бордоу, Француска. Била је супруга преводиоца са српског Жана Дескаа (Jean Descat). Живи у Женеви где ради као преводилац у Међународном буроу рада при Уједињеним нацијама. (М. С.)

ЈОВАН ДЕЛИЋ, рођен 1949. у Борковићима код Плужина, Црна Гора. Пише књижевну критику и есеје, дописни је члан САНУ. Објављене књиге: *Критичареви парадокси*, 1980; *Српски надреализам и роман*, 1980; *Пјесник „Пајетике ума” (о јесништву Павла Појовића)*, 1983; *Традиција и Вук Стефановић Караџић*, 1990; *Хазарска тризма – шумаचेње прозе Милорада Павића*, 1991; *Књижевни оџледи Данила Кица*, 1995; *Кроз прозу Данила Кица*, 1997; *О поезији и ојџици српске модерне*, 2008; *Иво Андрић – мост и жртва*, 2011; *Иван В. Лалић и њемачка лирика – једно интерјектвално исјираживање*, 2011. Приредио више књига српских писаца.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер академске студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Активно пише за онлајн часопис *КУЛТ*. Радове објављује у периодици.

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ, рођен 1955. у Пећи. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Ноћи*, 1992; *Заседа*, 1994; *Поврајтак у Хиландар*, 1996; *Дрво слепог џаврана*, 1997; *Док нам кров прокишњава*, 1999; *Ко да нам врати лица усјуй изџубљена* (избор), 2004; *Нећеш у јесму*, 2011; *Силазак анђела – јокосовски циклус*, 2015; *Ко да нам врати лица усјуй изџубљена* (избор и нове песме), 2015; *Гласови неба под земљом*, 2016. Роман: *Кад куће нисмо закључавали*, 2017. Студије и есеји: *Од појема до сродника: митолошки свеј Словена у српској књижевности*, 2000; *Хиландарски појојиси*, 2002; *Токови ван*

Шокова – аутиентични њеснички ѡсѡиуици у савременој срѡској ѡезији, 2004; Језикѡиѡорци – ѡнѡоризам у срѡској ѡезији, 2006; Дневник речи – есеји и ѡрикази срѡске ѡесничке ѡродукији 2006–2007, 2008; Дневник ѡласова – есеји и ѡрикази срѡске ѡесничке ѡродукији 2008–2009, 2011; Ђорђе Марковић Кодер – језик и мии, 2013; Дневник сѡихова – есеји и ѡрикази срѡске ѡесничке ѡродукији 2010–2012, 2014; Дневник ѡесама – ѡрикази и есеји срѡске ѡесничке ѡродукији 2013–2015, 2016; Речи у сенци – оѡледи о ѡређуѡаној срѡској ѡезији завршне ѡређине двадесетѡоѡ и ѡочейка двадесетѡиѡоѡ века, 2018.

БРАНКО ЛЕТИЋ, рођен 1943. у Вучиловцу код Брчког, БиХ. Књижевни историчар, бави се дубровачком и старијом српском и хрватском књижевношћу у Босни и Херцеговини, пише огледе, есеје и студије. Објављене књиге: *Родољубље у дубровачкој књижевности XVII века*, 1982; *Књиђе и књижевно наслеђе – ѡроблеми ѡроучавања наѡе сѡарије књижевности*, 1987; *Срѡска и хрѡвѡйска књижевна ѡрадиција у ѡиурском ѡериоду*, 1991; *У оѡледалу духовном – оѡледи из сѡаре срѡске књижевности*, 2009; *Сарајевске ѡеме*, 2014.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. године у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене књиге: *Леђиѡиѡаѡија за сѡгнализам – ѡулсирање сѡгнализма*, 2016; *Траѡом бисерних минђуѡа срѡске књижевности (ренесансноѡи и барокноѡи срѡске књижевности)*, 2018. Приредила више књига.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Летѡоѡиса*, а од априла 2012. је председник Матице српске. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудац*, 1983; *Земљоѡис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тоѡло, хладно*, 1990; *Хоѡ*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилози*, 2002; *Поѡајник*, 2007; *Светѡилник*, 2010; *Камена чѡенија*, 2013; *Чѡенија* (избор), 2015; *Маѡични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Оѡледала Ока Недремана*, 2019. Роман: *Анђели умиру*, 1998. Дrame: *Фреди умире*, 1987; *Куц-куц*, 1989; *Исѡирађа је у ѡоку, зар не?*, 2000; *Видиц ли свице на небу?*, 2006. Студије и есеји: *Леђиѡиѡаѡија за бескућнике. Срѡска неоавангардна ѡезија – ѡоеѡички иденѡиѡиѡеѡи и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучића*, 2009; *Исѡирађа ѡредака – искуѡења колекѡивноѡ и индивидуалноѡ оѡсѡанка*, 2018. Председник је Уређивачког одбора *Срѡске енциклоѡеѡије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1, 2018.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Кућа у пољу*, приповетке, 1970; *Мађија њојске њрозе. Сџудија о Расџку Пеџровићу*, 1972; *Нова критичка ојредељења*, 1973; *Писци њосле I свејског рајћа као критичари*, 1975; *Сџара и нова њроза. Огледи о срџским њрозаистџима*, 1988; *Критичка новог сџила*, 1993; *Основа и њрича – огледи о савременој срџској њрози*, 2002; *Проза и њојтика Мирослава Јосића Виџњића*, 2008; *Сџилска њреџијања – сџудије и огледи о срџској њрози друге њоловине XIX и њрве њоловине XX века*, 2011; *Између реализма и њосџ-модерне – сџудије и огледи о срџским њисцима друге њоловине XX века*, 2012; *Поврајџак њричи – огледи о савременој срџској њрози*, 2017; *Чарање и њлешење њриче – огледи о савременој срџској њрози*, 2017; *Трајно и њролазно – критичке и есеји о срџској књижевности и кулџури*, 2018. Приредио више књига.

СРЂАН ОРСИЋ, рођен 1987. у Вуковару, Хрватска. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је 2015. године одбранио докторску дисертацију „Лик странца у српском роману 19. века”. Пише поезију, прозу, есеје, студије и књижевну критику. Књиге песама: *Месечар*, 2008; *Свејломрачја*, 2011. Студије: *Чежрџи и камаџине – есеји о делу Слободана Селенића*, 2014; *Јаџин осмејак – смех у њриџојџкама Јакова Игњаџовића*, 2015; *Лик сџранца у срџском роману 19. века*, 2018; *Улица Милуџина Миланковића*, 2019.

МИЛОШ ПЕТРОВИЋ, рођен 1996. у Лозници. Дипломирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, где је тренутно на мастер студијама. Пише прозу, објављује у периодици.

МИЛИВОЈ СРЕБРО, рођен 1957. у Шумњацима код Гламоча, БиХ. Пише есеје и књижевну критику, бави се српско-француским књижевним везама. Од 1990. живи и ради у Француској ради као професор на Катедри за словенске студије Универзитета Бордо Монтењ (Université Bordeaux Montaigne). Оснивач је и главни уредник портала и електронске ревије на француском језику *Serbica.fr*. Књиге на српском: *Роман као њосџуџак*, 1985; *Мали вавилонски лисџар*, 1991. Књиге на француском, аутор: *Библиографџа срџске књижевности у Француској / Bibliographie de la littérature serbe en France* (двојезично издање), 2004; *Ecrits et cris d'un apatriote*, 2005, верзија на српском: *Крајина је њала, маске њакође. Заџиси једног аџаџрида*, 2007; приређивач: *Anthologie de la nouvelle serbe / Анџолоџија срџске новеле*, 2003; *La Littérature serbe dans le contexte européen: texte, contexte et intertextualité / Срџска књижевност у евроџском контексџу: џекџи, контексџи и инџерџекџуалности*, 2013; *Précis de littérature serbe / Преглед срџске књижевности*, 2019.

ВИТОМИР ТЕОФИЛОВИЋ, рођен 1943. у Врчину код Београда. Пише поезију, прозу, есеје, афоризме и књижевну критику. Књига песама: *Сунце изнујтра*, 1991. Књиге афоризама: *Доле црни њеџак*, 1978; *Примери ојџимизма*, 1989; *Државни циркус*, 1989; *Срби и оџаџак свеџа*, 2006; *Орвел неће џроћи*, 2008. Књиге есеја: *Хиџерборејџи на Сумаџри*, 2002; *Есеји – о афоризмима, о романима, о џесмама*, 2017. Саставио атологије: *Враџ и џала – џола сџолећа срџскоџ сџиџиричноџ афоризма (1950–2000)*, 2000; *Случајни узорак – аџиџологија савременоџ сџиџиричноџ есеја*, 2006; *Горки мед медија – афоризми о новинарџиву* (коаутор Бане Јовановић), 2012.

СРЂАН В. ТЕШИН, рођен 1971. у Мокрину код Кикинде. Књижевник и новинар, студирао је филозофију и комуникологију у Београду, а дипломирао је на поетици кратке приче. Пише песме, приповетке, романе, есеје, драме и књижевну критику. Објављене књиге: *Coated brain / Поховани мозак*, 1996; *Свеџо Тројсџиво Георџија Зеџовскоџ*, 1997; *Сјајан наслов за џанџимим*, 1997; *Аџиџологија најџољих наслова*, 2000; *Казимир и друџи наслови*, 2003; *Кроз џусџињу и џраџину*, 2005; *Куварове клеџве и друџе џадосџи*, 2006; *Алџтернаџивни водич кроз Вавилон – колумне, чланци и есеји 1998–2008* (прир. Н. Ушумовић), 2008; *Исџод црџе*, 2010; *Приче с Марса*, 2015; *Гори џори џори*, 2017; *Моје*, 2019. Приредио је више антологија, панорама и избора кратких прича. Живи у Кикинди.

БОШКО ТОМАШЕВИЋ, рођен 1947. у Бечеју. Књижевни теоретичар, прозаиста, песник и критичар, члан је Европске Академије наука, уметности и књижевности (Париз), члан француског и аустријског ПЕН-а, као и Француског друштва писаца (Париз), те Аустријског савеза писаца (Беч). Важнији теоријски радови: *Биџно џесниџиџиво*, 1988; *Карџезијански роман*, 1989; *Из искусџива биџика и џевања. Наџрџи за једну онџиџологију џесниџиџива*, 1990; *Саморазорне џеорије*, 1994; *Бесконачна замена. Фундаментџална онџиџологија као џеорија џоезије*, 1997; *Коначна џеорија књижевносџи*, 2000; *Поезија и миџљење биџа. Књижевнокритџички џрџисџиџи џоезији са сџановиџиџа фундаментџалне онџиџологије*, 2001; *Песниџиџиво, књижевна џеорија, еџзисџенџија*, 2003; *Биџно џесниџиџиво*, 2004; *Галилејевска џоеџика – оџледи о џисању и џеџовим меџафорама*, 2004; *Херменеуџика неџрозираџо – џесниџиџиво, онџиџологија, херменеуџика*, 2006; *Чекић без џосџодара*, 2009; *Оџледи о књижевној џеорији – књижевна џеорија и деридијанска револуџија*, 2011; *Проџив књижевне џеорије*, 2011; *Миџљење џисања*, 2012; *Кџиџа о Ренеу Шару – џесме и оџледи*, 2015; *Марџине књижевне џеорије и сцена џисања – изабрани оџледи (1991–2018)*, 2018; *Орус totum – моје дело и кџиџдрале: џоџлед на мој досадаџњи џуџи*, 2019. Романи: *Закаснели извешџај једној академији*, 2000; *Нико, ниџде – џрџивесџи археџологија*, 2012. Књиге песама: *Карџе-*

зијански пролаз, 1989; Чувар времена, 1990; Целан-студије и друге њесме, 1991; Видело жишца, 1992; Свејлоси за иској, 1992; Понављање и разлика, 1992; *Cool memories*, 1994; Угарци, 1994; Предео с Вишгеншијајном и друге рушевине, 1995; Преиспитување извора, 1995; План њоврајка, 1996; Друга историја књижевности, 1997; Разговор у Хајделбергу, 1998; Сезона без Госјода, 1998; Студија њесиаменџа, 1999; Чисџина и џирисуџности, 2000; Пусџиње језика, 2001; Ниџде, 2002; Лейџо моџа језика, 2002; „Paul Celan”, 2002; Курелук моџа незадовољсџива, 2004; Нова узалудности, 2005; Археологија џраџа. Фукоова заосџавџџина – џоема археологија, 2008; Плодови џохода, 2008; Архив (избор), 2009; Песме од лџивоџо и баџремовџо дрвеџа, 2009; Нова узалудности / *Erneute Vergeblichkeit*, 2009; *Übungen im Zweifel*, 2010; Никуд, 2011; *Früchte der Heimsuchung*, 2011; *Allerneueste Vergeblichkeit*, 2011; *Изабрана џоезија (1977–2001)*, том 1, 2012; *Изабрана џоезија (1976–2011)*, том 2, 2013; *Risse*, 2015; *Заборав коџи џосџајемо – џесме из осџиџењеноџ живоџа*, 2015; *Ведро знање о џоразима*, 2015; *Изабрана џоезија (1975–2017)*, том 3, 2017; *Изабрана џоезија (1975–2017)*, том 4, 2017; *Ја Нику и Молоа*, 2018.

СВЕТЛАНА ТОМИН, рођена 1964. у Новом Саду. Бави се проучавањем српске средњовековне књижевности, пише студије и огледе. Објављене књиге: *Владика Максим Бранковић*, 2007; *Књиџољубиве жене срџскоџ средњеџ века*, 2007; *Десџоџица и монахиња Анџелина Бранковић – свеџа мајка Анџелина*, 2009; *Мужасџивене жене срџскоџ средњеџ века*, 2011; *Срџска краљџца Јелена – владарка и монахиња*, 2014; *Очи срдачне – џоџоси, узори и делање идеалне владавине у срџској средњовековној држави* (коаутор Н. Половина), 2016; *Десџоџи Ђорђе Бранковић – Свеџи владика Максим*, 2016. Приредила: *Сџара срџска књижевности*, 2001; Ђорђе Сп. Радојичић, *Кулџурно блаџо – Да ли знаџе?*, 2006; Ђорђе Сп. Радојичић, *Исџоријске расџраве*, 2007.

СТЕВАН ТОНТИЋ, рођен 1946. у Грдановцима код Санског Моста, БиХ. Пише поезију, прозу, есеје и путописе, преводи с немачког. Књиге песама: *Наука о дуџи и друге веселе џриче*, 1970; *Тајна џреџиска*, 1976; *Наџе џоре вук*, 1976; *Хулим и џосвеђујем*, 1977; *Црна је маџи недјеља*, 1983; *Тајна џреџиска и друге џјесме*, 1985; *Праџ*, 1986; *Ринџ*, 1987; *Изабране џјесме*, 1988; *Сарајевски рукоџис*, 1993; *Лирика* (избор), 1995; *Мој џсалам / Mein Psalm*, 1997; *Олујно јаџо* (избор), 2000; *Sonntag in Berlin*, 2000; *Блаџослов изџнансџива*, 2001; *Сарајевски рукоџис – 33 изабране џјесме / Handschrift aus Sarajevo – 33 ausgewählte Gedichte*, 2005; *Свеџо и џроклеџо*, 2009; *Анђео ми бану кроз решеџке*, 2010; *Вјерна звијезда / Вернаџа свезда*, 2012; *Свакодневни смак свеџеџа*, 2013; *Der tägliche Weltuntergang*, 2015; *Безумни џламен – изабране и нове џубавне џјесме*, 2015; *Хрисџова луда*, 2017. Роман: *Твоје срце, зеко*, 1998. Књиге есеја и путописа: *Im Auftrag*



